

na *a* (βασιλέα zam. βασιλέ^{Fa}), które to *a* jest długie tak w *Acc. Sing.* jak *Acc. Plur.*

2. Rzeczowniki na *ευς* mają w *Gen.* zakończenie attyckie *έως* zam. *έος*, i ściągają samogłoski w *Dat. Sing.*, *Nom.* i *Acc. Pl.* — lubo *Acc. Pl.* nieściąga się zwykle. — Jeżeli przed *ευς* poprzedza samogłoska, jak np. *χοεύς*, *Εὐβοεύς*, natenczas w *Źródłowskiu* ginie w długich zakończeniach *ᾱ*, *ᾰς* i *ως*, które dostają *Circumflex*, np. *χοεᾶ = χοῦ*. Zakończony na *αυς* i *ους* ściągają tylko *Acc. Plur.*

Sing.	Król.	Miarka.	Bydłę.	Baba.
Nom.	ὁ βασιλεύς	ὁ χοεύς	ὁ ἡ βοῦς βός	ἡ γραῦς
Gen.	βασιλέ-ως	χο(έω)ῶς	βο-ός bōvis	γρα-ός
Dat.	βασιλεῖ	χοεῖ	βο-ῖ bōvi	γρα-ῖ
Acc.	βασιλέ-ᾱ	χο(έα)ᾱ	βοῦν	γραῦν
Voc.	βασιλεῦ	χοεῦ	βοῦ	γραῦ
Dual.				
N. A. V.	βασιλέ-ε	χοέε	βό-ε	γραῦ-ε
G. D.	βασιλέ-οιν	χοέοιν	βο-οῖν	γραῦ-οῖν
Plur.				
Nom.	βασιλεῖς	χοεῖς	βό-ες	γραῦ-ες
Gen.	βασιλέ-ων	χοέων	βο-ῶν	γραῦ-ῶν
Dat.	βασιλεῦσι(ν)	χοεῦσι(ν)	βουσί(ν)	γραυσί(ν)
Acc.	βασιλέ-ᾱς(ιεῖς)	χο(έα)ᾱς	(βό-ας) βοῦς	(γραῦ-ας) γραῦς
Voc.	βασιλεῖς	χοεῖς	βό-ες	γραῦ-ες

Uwaga 1. *Gen. Sing.* wyrazów na *ευς* kończy się czasem u att. poetów na *έως* zam. *έος*, np. *Θησεός*, *ἀριστεός*; a *Acc. Sing.* w ogóle u poetów na *ῆ* zam. *ῆᾱ*, np. *ἱερῆ*, *ἐνγγραφῆ*. *Nom.* i *Voc. Plur.* u att. autorów nietylko na *εις* się kończy, ale także na *ης*, np. *Πλαταιῆς* zam. *Πλαταιεῖς*.

Uwaga 2. Podług *χοεύς* odmieniają się: *Πειραιεύς*, *G. Πειραιέως* i *Πειραιῶς*, *A. Πειραιᾶ*, *ὁ ἀγυεύς*, ołtarz przede drzwiami, *G. ἀγυῖως*, *A. ἀγυῖᾶ*, *Pl. ἀγυῖᾱς*, tudzież niektóre imiona własne: *Ἐρετριῶς*, *Σπειριῶς*, *Μηλιᾶ*, *Εὐβοῶς*, *Εὐβοᾶ*, *Εὐβοῦς*, *Πλαταιᾶς*, *Δωριᾶς*. Wyjmują się: *ἀλιεύς*, rybak, *ἀλιέως*, *ἀλιέα*, *ἀλιέας*, i niektóre nazwiska narodów.

Uwaga 3. *Nom. Pl. Rzeczowników βοῦς* i *γραῦς* nie ściąga się zwykle u Attyk., a zatem *βόες*, *γραῖες*; przeciwnie *Acc.* zawsze *βοῦς*, *γραῦς*, *ναῦς*, rzadko *βόας*. Podług *βοῦς* odmienia się tylko jeszcze *ὁ χοῦς*, *congus* i *grobla*, i *ἡ ροῦς*, *borówka czerwona*; obadwa nie ściągają się w *Plur.* Podług *γραῦς* tylko *ἡ ναῦς* (*νάFς*, *navis*), *Acc. Sing.* *ναῦν*, *Dat.* i *Acc. Pl.* *ναυσί*, *ναῦς* (zobacz między nieforemnemi).

II. Imiona na *ης*, *ες*, *ας* (*G. αος*), *ος* (*G. εος*), *ως* (*G. ωος*) i *ως*, *ω* (*G. οος*).

Źródłowski tych wyrazów kończy się na *ς*. To *σ* — podobnie jak *υ* w Rzeczownikach klasy poprzedzającej — zostaje się na końcu wyrazu i przed spółgłoskami, ginie między samogłoskami. W *Dat. Plur.* jedno *σ* wyrzuca się.